

POLITYKA OCHRONY MAŁOLETNICH w TPM

(wersja skrócona)

§ 1

1. Czołową zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez pracowników TPM jest działanie mające na celu dobro małych (dzieci). Pracownik TPM traktuje małych z szacunkiem.
2. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec małego w jakiegokolwiek formie.
3. Pracownicy TPM zobowiązani są do utrzymywania profesjonalnej relacji z małymi i każdorazowego rozważenia, czy ich reakcja, komunikat bądź działanie wobec małego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych małych.

§ 2

1. Pracownicy TPM w kontaktach z małymi zobowiązani są:
 - a) Zachowywać cierpliwość i szacunek,
 - b) Słuchać uważnie i udzielać odpowiedzi stosownie do wieku małych i sytuacji, w jakiej się znajdują,
 - c) Nie lekceważyć, nie upokarzać oraz nie obrażać małych
 - d) Nie podnosić głosu, chyba że wynika to z sytuacji bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa małego,
 - e) Nie ujawniać informacji wrażliwych dotyczących małego osobom nieuprawnionym, w tym innym małymi
 - f) Utrzymywać profesjonalną relację z małym wynikającą z zasad pracy terapeutycznej, psychologicznej, pedagogicznej lub innej specjalistycznej oraz etyki zawodowej.
2. Niedozwolone jest każde przemocowe zachowanie wobec małego.
3. Pracownik TPM będący świadkiem jakiegokolwiek przemocowego zachowania wobec małego ze strony innych osób zobowiązany jest podjąć interwencję w celu

powstrzymania przemocy lub powiadomiony o takim zdarzeniu zastosować obowiązującą w TPM procedurę interwencji.

4. Nie wolno dotykać małoletnich w sposób, który może być uznany za niestosowny.
5. Kontakt fizyczny z małoletnim jest dopuszczalny w określonych sytuacjach, m.in.:
 - a) W sytuacjach, w których jest to zwyczajowo przyjęte (np.: podanie ręki na rozpoczęcie i zakończenie spotkania)
 - b) Udzielenie pomocy małoletniemu z niepełnosprawnością, jeśli jest to wymagane a rodzice wyrazili zgodę
 - c) Jeśli terapeuta stosuje techniki terapeutyczne wymagające kontaktu fizycznego z małoletnim zgodnie z zasadami pracy nurtu terapeutycznego i etyki zawodowej, po wcześniejszym wyjaśnieniu małoletniemu i jego rodzicom/opiekunom zasad tej pracy oraz uzyskaniu pisemnej zgody na stosowanie takich technik.

§ 3

1. Pracownicy TPM nie kontaktują się z małoletnimi prywatnymi kanałami komunikacji bez wiedzy ich opiekunów.
2. Jeśli pracownik TPM musi spotkać się z małoletnim lub jego rodzicami/opiekunami poza standardowymi godzinami pracy TPM, pracownik informuje o tym Zarząd TPM – a rodzic/opiekun prawny małoletniego musi wyrazić zgodę na taki kontakt.

§ 4

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez osobę dorosłą Koordynator lub wskazana przez niego osoba z Zespołu ds. Interwencji przeprowadza rozmowę z małoletnim i/lub innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego rodzicami/opiekunami. Koordynator stara się ustalić przebieg zdarzenia, a także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Koordynator lub wskazana przez niego osoba z Zespołu ds. Interwencji organizuje spotkanie/a z opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz

o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun małoletniego zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec małoletniego, należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie bądź konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty i/lub sąd rodzinny, poprzez złożenie wniosku o wgląd w sytuację rodziny.

§ 5

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez pracownika TPM, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z małoletnimi (nie tylko małoletnim pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
2. Zarząd TPM organizuje spotkanie/a z opiekunami małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
3. W przypadku gdy pracownik TPM dopuścił się wobec małoletniego innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Zarząd TPM powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać małoletniego, osobę podejrzewaną o krzywdzenie oraz innych świadków zdarzenia.
4. W sytuacji gdy naruszenie dobra małoletniego jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności małoletniego, należy rozważyć zakończenie współpracy z osobą, która dopuściła się krzywdzenia lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

§ 6

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego przebywającego w TPM (np.: na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z małoletnim krzywdzonym, a także oddzielnie z małoletnim krzywdzącym, starając ustalić przebieg zdarzenia. Należy również przeprowadzić rozmowę z innymi osobami,

które mają wiedzę o zdarzeniu. Celem rozmów jest w szczególności ustalenie co się wydarzyło i jaki to miało wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego. Ustalenia spisywane są na karcie interwencji – oddzielnej dla małoletniego krzywdzonego i krzywdzącego.

2. Wspólnie z opiekunami małoletniego krzywdzącego ustala się zalecany zakres specjalistycznego wsparcia, w tym w innych organizacjach. W trakcie rozmów z opiekunami małoletniego krzywdzącego należy upewnić się czy sam nie podlega on/ona krzywdzeniu.
3. Wspólnie z opiekunami małoletniego krzywdzonego należy opracować plan zapewnienia bezpieczeństwa, w szczególności odizolowania od źródeł krzywdzenia i wsparcia odnośnie skutków zdarzenia.

§ 7

1. Uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, pracownicy TPM zapewniają ochronę wizerunku małoletniego.
2. Upublicznienie przez pracownika TPM wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka małoletniego. Dobrą praktyką jest również pozyskiwanie zgód samych małoletnich.
3. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku nie jest wymagana.